

Phật hay ma chính là ở một niệm giác hay mê của chúng ta
Một niệm giác là cảnh giới Phật, một niệm mê là cảnh giới ma. Bạn làm sao
có thể trách người khác chứ? Người thế gian gặp phải chuyện bất như ý thì là
oán trời, trách người cái lỗi lầm đó lớn nhất rồi thế thì thật sự đã sai rồi.
Có người lo buồn, phiền não bận tâm chông chất, buồn khổ tội độ, đi tìm
Pháp sư thỉnh cầu Pháp sư tháo gỡ giúp gút mắc ở trong tâm họ. Trước đây
có bộ phim tôi nhìn thấy quảng cáo tiêu đề ở bên ngoài, tên phim là “Tâm có
hàng ngàn nút mắc” tìm Pháp sư tháo gỡ giúp. Pháp sư cũng rất cao minh:
Ông hãy đưa gút mắc ở trong tâm ra đây tôi tháo cho. Đạt Ma an tâm cho
Huệ Khả là dùng cái phương pháp này, cổ Đại đức gặp phải người này hỏi
ngược lại họ, họ là giống như dây trói buộc vậy là không tự tại, hỏi ngược lại
họ là: Người nào đang trói buộc ông vậy? Những lời này đều là đánh thức họ,
bảo họ soi ngược trở lại xem, quả nhiên soi ngược trở lại thấy không có ai
trói buộc mình.

Bạn nói bạn ngày nay có khổ, bạn có nạn, ai trao khổ cho bạn vậy? Không có
ai, người nào đó làm cho tôi giận, tại vì sao người đó không làm cho người
khác giận chứ? Chỉ làm cho bạn giận mà thôi! Quả thật là nói người ta làm
cho bạn giận, bạn tiếp nhận một cách rất hoan hỉ, bạn muốn nhận mà thế thì
còn cách gì! Bây giờ vấn đề vẫn xảy ra ở chính nơi bạn. Thí dụ có một người
mắng chửi bạn, họ mắng chửi người khác thì tại vì sao bạn không giận, mắng
chửi bạn tại vì sao bạn lại nổi giận chứ? Chửi người khác thì ta không có
nhận, chửi ta ta liền tiếp nhận ngay. Nếu bạn không nhận chẳng phải là vô sự
hay sao? Bạn làm sao có thể trách người ta được chứ? Bạn hiểu rõ cái đạo lý
này thì tất cả người, sự vật cảnh giới bên ngoài đều không có quấy nhiễu
chúng ta, đều không có trói buộc chúng ta mà là bản thân chúng ta ngu si họ
không cho ta ta cũng muốn nắm lấy, cái phiền phức này là lớn rồi, thí dụ tôi
vừa mới nói tivi, tivi là ma vương bạn bị nó hại rồi, nếu như chúng ta không
nhận nó hại thì tivi là Bồ Tát, có thể mỗi ngày xem ti vi mà tu hành có hay
không vậy? Có, trong kinh Hoa Nghiêm là có.

Kinh Hoa Nghiêm cái thời đại đó tivi chưa có phát minh, tuy chưa có phát
minh nhưng có cái tương tự là hí kịch, ca múa ở trong đây tu hành có thể khai
ngộ, có thể chứng quả. Tại vì sao họ có thể khai ngộ, có thể chứng quả vậy?
Bởi vì họ xem cái tướng đó đều là giả, đều là không, từ cái giả tướng đó khi
hồi quang phản chiếu trở lại thì toàn bộ vũ trụ nhân sinh đều là không, đều là
giả thì họ khai ngộ rồi. Cho nên người biết thì ca hát, nhảy múa xem kịch đều
có thể thành Phật cả, người không biết thì đọa lạc xuống bởi vì người biết

quá ít, Phật Bồ Tát là ít rồi! Người không biết thì quá nhiều rồi, yêu ma quỷ quái quá nhiều. Cảnh giới bên ngoài không có tốt xấu, không có Phật quỷ, Phật và quỷ ở đâu vậy? ở ngay trong tâm của chính chúng ta, một niệm mê cảnh giới đều là ma, cảnh giới gì cũng đều là cảnh ma, giảng kinh thuyết pháp cũng là cảnh ma. Một niệm giác thì nhảy múa ca hát cũng là cảnh giới Phật.

Cho nên bên ngoài không Phật cũng không ma, Phật hay ma chính là một niệm giác mê của chúng ta. Một niệm giác là cảnh giới Phật, một niệm mê là cảnh giới ma. Bạn làm sao có thể trách người khác chứ? Người thế gian gặp phải chuyện bất như ý thì là oán trời, trách người cái lỗi lầm đó lớn nhất rồi thế thì thật sự đã sai rồi.

Xin nguyện chúc cho quý vị thân tâm được an lạc, tự tại, bồ đề tâm kiên cố, đạo tâm bất thoái chuyển, thiện căn được vun bồi, đầy đủ trí tuệ giác ngộ, giải thoát

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật